

و نیز باید دانست که مدار ماه بدور زمین در سطح و مدار منطقه البروج، بیست و پنج درجه تمایل دارد و باین علت کاهی ماه در شمال و کاهی در جنوب سطح منطقه البروج واقع می‌شود.

مدار ماه بیضی است - همانطور که مدار گردش زمین بدور خورشید بیضی است همانطورهم مدار گردش ماه بدور زمین بیضی است و باین علت فاصله ماه بزمین همیشه یکسان نیست ^۱ منتہا دوری ماه از زمین ۲۵۲۷۱۰ میل و منتہا نزدیک آن ۲۲۵۴۶۳ میل است. دریک کتاب ابتدائی و کوچک با یک مقاله مختص مانند مقاله حاضر ممکن نیست کاملاً طریقه یافتن فاصله ماه را شرح داد ولی شرح مختصری هم خالی از فایده نخواهد بود.

- خواندنگان میدانند و شاید شنیده باشند که مساحان یا مهندسان می‌توانند فاصله چیزی یا محل را بدون اندازه گرفتن مستقیم معین نمایند . فقط کاری که مهندس یا مساح می‌کند این است که یک خط قاعده که چند صدقه طول آن باشد اندازه می‌گیرد و طول یا اندازه صحیح آنرا معین می‌کند آنگاه یک شودولیت (۱) در هر یک از دو انتهای این خط استوار می‌کند و زاویه هر یک از این دو سر خط و شیئی با محل مقصود را معلوم می‌کند. چون دو زاویه و طول یک خط شکل مذکور معلوم شود طول دوست دیگر آن بدست می‌آید و معلوم می‌گردد و تسایج بسیار دقیق و صحیح می‌توان با این عمل بدست آورد .

^{شوشکار علم اسلامی و مطالعات فرنگی}
در حقیقت بیشتر نقشه‌های مالک و امکنه بهمین طریق برداشته شده است عین همین روش برای یافتن فاصله ماه از زمین پذکار می‌رود.

اما برای اینکار خط قاعده چند صدقه یا چند صد متر فایده ندارد زیرا ماه فاصله اش زیاد است پس برای این مقصد یک خط قاعده‌ئی که چند هزار میل طول آن باشد اختیار گردد یعنی دور صد خانه در دوقاره که فاصله بین آنها چند هزار میل باشد انتخاب کردد و این خط را با دقت زیاد اندازه گرفته و این دور صد خانه را بمعایله دو سر خط قاعده حساب کردد و در ساعت و دقیقه معینی در هر دور صد خانه را به

(۱) شودولیت اسپانی است شیوه دور بن که مولا روی سه یا چه نسب می‌کشد و با آن زاویه های صعودی واقعی را اندازه می‌گیرند و کاینکه ریاضیات و هندسه خوانده اند دیده و میدانند.

ماه را با تئودولیت رصد بستند، بدینه است از خط نگاه کردن با دو تئودولیت در یک زمان یک مثلث درست میشود که خط قاعده آن فاصله بین دور صد خانه میباشد و دو خط دیگر آن یک از یک رصد خانه بماء و دیگری از رصدخانه دو میبماء و چون فاصله بین دور صدخانه دقیقاً معلوم است وزاویه ئی که در رصدبستن با محاذی کردن لوله تئودولیت بطرف ما معلوم است دیگر یافتن فاصله آن دو خط یعنی فاصله بین هر یک از رصدخانه تا ماه هم سهل است و با دقت تمام معلوم میشود. چون فاصله ماه را در اوقات مختلف اندازه گرفته معلوم شد که مدار ماه دایره نیست، بلکه بینی است و گاهی ماه تزدیک نر بزمین و گاهی دورتر از میان است.

بزرگی و اندازه ماه - چون فاصله ماه معلوم شد یعنی قطر دایره آن بسیار آسان است و فقط لازم است زاویه قطر ظاهری ما که در زمین دیده میشود معلوم ساخت یعنی معلوم کرد زاویه که از یک خط که از چشم بمنتها الیه سمت راست قرص ماه تمام کشیده میشود با یک خطی که از چشم بمنتها الیه سمت چپ ماه تمام کشیده میشود چه قدر است؟ آنگاه با یک محاسبه سهل و آسان قطر دایره ماه بdest میآید و معلوم میشود که قطر دایره ماه ۲۱۶۰ میل است.

این زاویه گاهی اختلاف بیندازی کند زیرا فاصله ماه بزمین، بواسطه بینی بودن مدار ماه تفاوت بیندازند در اینجا یک نکته را هم باید بخوانندگان تذکر دهیم که سوء تفاهی ایجاد شود و آن راجح تعیین فاصله ماه بزمین است و قبیله ماصحبت از فاصله ماه بزمین میکنیم این فاصله از سطح ماه بسطح زمین آجاییکه بینندۀ ایستاده و نگام بمه میکند نیست، این فاصله که معلوم میکنیم، فاصله مرکز ماه بمرکز زمین است. قوه جابه یا قوه نقل در سطح ماه - میدانیم که در سطح زمین یک شیئی یا مثلا سنگ یا چیزی امثال آن در ثانیه اول شتابزده یا میافتد یعنی بطرف زمین یا ثانیه میآید و در دو ثانیه ۶ یا وهکذا تا مقدار زیادی همینطور است ولی روی سطح ماه همان شیئی در ثانیه اول دو یا نیم و در دو ثانیه ده یا و بهمین تناسب بالا میرود. مثلا کیکه در روی زمین بتواند یک سنگ را ۶ یا بهوا پرتاب کند در ماه خواهد توانست بیش از ۳۶ پایر قاب نماید و بهمین علت یکنفر خواهد توانت از روی یکدیواری که ۲۵ پا ارتفاع داشته باشد از یک طرف بطرف دیگر پریدن کند و جستن نماید.